

(Meer dan) 40 jaar Landelijke India Werkgroep / Arisa

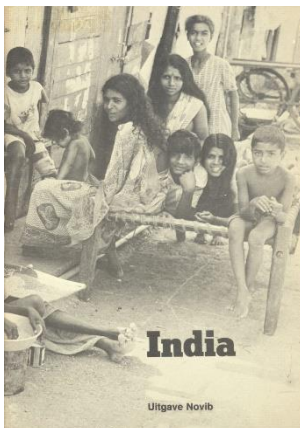
De eerste jaren.....

Op 15 augustus 2020 was het precies 40 jaar geleden dat de Vereniging Landelijke India Werkgroep werd opgericht. De geschiedenis van de werkgroep gaat zelfs nog wat verder terug....

Het begon allemaal met een klein groepje mensen bestaande uit India-wetenschappers en studenten, op een zolderkamer in Utrecht, in 1976. Het ging niet goed met India: in de zomer van 1975 riep toenmalig premier Indira Gandhi de noodtoestand uit, omdat ze protesten tegen haar economisch beleid niet meer in goede banen kon leiden. Vele politieke organisaties werden verboden, duizenden mensen werden om politieke redenen vastgezet en de pers werd sterk gecensureerd. Ondanks al deze repressieve maatregelen bleven de Nederlandse media en politiek zich kritiekloos achter de Indiase premier opstellen. Het groepje sympathisanten op de Utrechtse zolderkamer besloot betere en kritische informatie aan het Nederlandse publiek te verstrekken over de sociaal-economische, politieke en culturele ontwikkelingen in India.

klik op afbeeldingen voor vergroting

De doelstelling ‘het verspreiden van informatie over India op basis van solidariteit met onderdrukte groepen en progressieve bewegingen’, was al snel duidelijk, maar wat er gedaan moest worden allerminst. De groep maakte daardoor een trage start, en er was aanvankelijk een groot verloop onder de leden. Om dit te doorbreken werd in 1977 besloten om zich voorlopig uitsluitend bezig te houden met het schrijven van een door Novib uitgegeven landen-documentatiemap over India. Daarna werd het duidelijk dat er meer leden zouden moeten komen wilde de werkgroep iets kunnen ondernemen.

Er kwam een gedecentraliseerde organisatie: een vereniging bestaande uit regionale groepen gecoördineerd vanuit een landelijk secretariaat. Vanaf 1977 ontstonden er in verschillende steden lokale werkgroepen, vrij autonome groepen met elkaar verbonden in de Landelijke India Werkgroep. In oktober 1977 werd de India-werkgroep Nijmegen opgericht, gevolgd in november door de India-werkgroep Utrecht, tevens landelijk secretariaat en contactpunt gehuisvest in een vochtige schimmelige kelder in het pand van het Mondiaal Informatie en Aktie Centrum (MIAC) aan de Oudegracht 237. In 1978 begon de India-werkgroep

U. k. 14/2/79

„Voedsel geven onpraktisch”

„Voedingsprogramma's lijken de meest praktische benadering van de problemen van de derde wereldlanden op dit moment”, zegt Ivan Wolffers over het werk van het Lager des Heils in Calcutta (de Volkskrant, 27 juni). We vinden zijn stelling erg ongenueanceerd.

Naar onze mening zijn veel voedingsprogramma's, genen uit voedingskundig opzicht, maar een deel relevant. Ze maken afhankelijk op economisch en politiek gebied, en zo zijn zeker voor de armen — de meest onderverden — op een langer termijn juist.

Veel praktischer is dit: koopkracht verhogen, werkgelegenheid scheppen (wat doet het Lager des Heils daaraan?), het mogelijk maken van productie op eigen grond van voeding in plaats van landde-gevoeren. Dit alles combineren met voorlichting over gezondheid en voeding met een accent op optima-ler gebruik van lokale voedingsmid-delen.

Wolffers beschrijft hoe het Lager des Heils in Calcutta dagelijks aan goedkope maats voedsel uitde-elt. Hij gaat even in op de vicieuze cirkel van armoede: ondervoeding -> zwakke gezondheid -> minder kans -> maatschappelijke armoede.

Dan noemt hij in voorbeeld van voedingstoffen aan Coca Cola, het toevoegen van eiwit aan melk, rijk-distributie en voedingsvoorzichting („sharfoondacties”). Dit is niet de praktische oplossing van de pro-blemen en bovendien rikt het niet de mentaliteit van „eten even kan nooit kwaad”. Wie ziet dan nog de betekenis achter de vele voedings-programma's, zoals:

• Winst voor de Coca-Cola compa-ny. Voor de prijs van 1 flesje cola

stoffen kan zoveel gewoon voedsel gekocht worden dat de hoeveelheid calorieën en belangrijke voedings-stoffen aanzienlijk groter is. Voedingsstoffen voor je geld geeft Coca Cola bepaald niet.

• Winst voor rivierverwerkende in-dustrieën. En dan de eivitrijke (dure) producten aanspreken omdat er een eiwittekort zou zijn. India's eigen nationale voedingsinstoot, en WHO, FAO etc. zijn er echter al jaren achter dat het ondervoeding-probleem grondreeds opgelost zou zijn als men meer zou eten van zijn-baar gewas, diëtische voedsel-pakket. Het percentage eiwit daarin is vaak prima. Maar de totale hoe-veelheid voedsel is te klein om de caloriebehoefte te dekken. Daar zit het probleem.

• Afhankeijkheid scheppen van het land dat voedselhulp geeft. De hulp wordt vaak gekoppeld aan voorwaarden (bij voorbeeld over de aankoop van westerse land-produc-ten) die het ontvangende land af-hankelijker maken van het doner-land. Bovendien is het hulpvoedsel vaak overschot, dat gefumpt moet worden (bv. onze melkpro-ducten) en vanwege de schommelin-gen daarin kan geen enkele con-tinuïteit gegarandeerd worden.

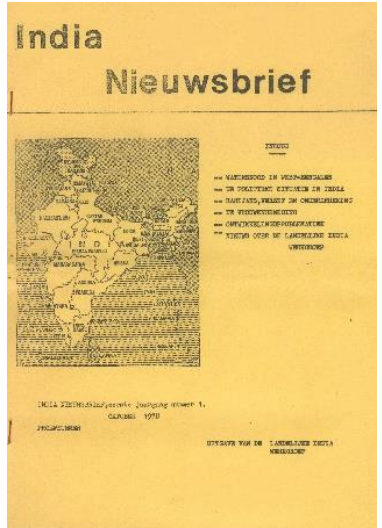
• Het creëren van een markt voor westerse producten. Alleen betaal-baar voor de rijkere en concurrer-ter voor inheemse productie.

BENNEKOM Barbara van Koppen namens lokale voedingsraden en leden van de India-werkgroep Utrecht.

Amsterdam en ook in Groningen, Rotterdam en Den Haag waren mensen actief. De eerste vermelding in de media was in een artikel over voedselhulp in de *Volkskrant* van 24 juli 1979.

Vanwege het steeds groter worden van de groepen werd er op de begane grond van het pand of in een kelder bij een van de leden vergaderd. De sfeer sloot perfect aan bij die van het gebouw: nog vrij amateuristisch, maar iedereen werkte met veel plezier, inzet, motivatie en betrokkenheid.

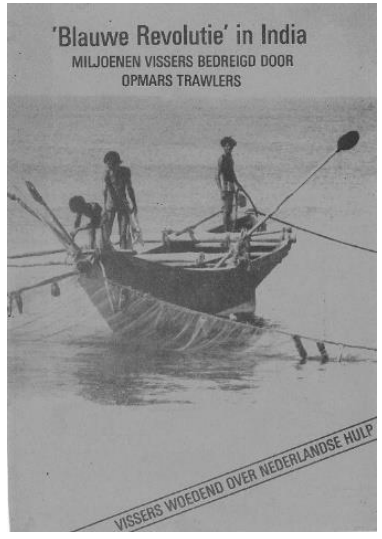
In 1978 vond de eerste landelijke jaarbijeenkomst plaats waar gediscussieerd werd over organisatiestructuur en doelstelling. Voor dat doel was een spreekbuis nodig, en dat werd een eigen blad: *India Nieuwsbrief*, met een eerste proefnummer eind 1978, ging een jaar later als tweemaandelijks tijdschrift van start. In 1979 werden statuten voor de LIW opgesteld, en in 1980, op 15 augustus, werd officieel de Vereniging Landelijke India Werkgroep opgericht, met een klein vrijwilligerssecretariaat in Utrecht, en met subsidie van de Nationale Commissie voor Ontwikkelingssamenwerking NCO.

Door de verhuizing naar Voor Clarenburg 10 kwam LIW eind 1980 in een modern, goed uitgerust, toegankelijk en centraal in Utrecht gelegen pand terecht. LIW maakte in die jaren een snelle ontwikkeling en bloeiperiode door die uitstekend correspondeerde met de sfeer van het pand waarin ze gehuisvest was. Vanaf 1980 werd ieder jaar een werkplan opgesteld, waarmee de activiteiten steeds meer gestructureerd werden. In 1980 werd de eerste betaalde medewerker aangesteld, in 1982 een tweede. In 1984 bestond de staf uit drie (parttime) medewerkers, wat een sterke impuls betekende voor de activiteiten op landelijk niveau.

Bewustmaking van de Nederlandse bevolking en het verstrekken van informatie gebeurde door middel van de (aanvankelijk gestencilde) *India Nieuwsbrief*, na 1990 met de naam *India Nu*. Er werden veel brochures uitgebracht en jaarlijks werd een landelijke India Groepen Dag georganiseerd. Naast voorlichting begonnen de lobbyactiviteiten, met als eerste succes de actie in 1981 tegen de levering van garnalentrawlers als ontwikkelingshulp. Die trawlers, bestemd voor de diepzee, zouden in de overbeviste kustwateren gaan vissen en daarmee traditionele vissers brodeloos maken. Uiteindelijk zou het Ministerie van OS besluiten deze levering niet door te laten gaan. Door het succes van deze visserijactie

werd LIW landelijk bekend, en ook in India via een artikel in de *Deccan Herald* in augustus 1981. De lokale India-groepen zetten een groot aantal voorlichtingsactiviteiten en acties op, onder andere

rond kunstmestleveranties als ontwikkelingshulp, mensenrechten, vrouwen, de invloed van de farmaceutische industrie, de giframp in Bhopal, zuivelhulp ('Operatie Vloed') en werk-garantieprogramma's.

Mede door deze acties groeide de belang-stelling voor India onder de Nederlandse bevolking. De vereniging maakte een snelle groei door, niet alleen in leden, maar ook in abonnees op *India Nieuwsbrief*.

aktiemanifest

melk india niet uit!

de vicieuze cirkel van zuivelhulp en veevoerimporten
tussen India en de Europese Gemeenschap (EG)

wij bepleiten met leden:

- ★ snelle afbouw van de EG-zuivelhulp aan India
- ★ geen zuivelhulp voor Bhoovandig
- ★ geen hulp voor westerse kruiskoe in India
- ★ stop EG-veevoerimport uit India

Landelijke India Werkgroep
Oudegracht 36
3511 AP Utrecht
tel. 030-321340

Deccan Herald (Pangalore)

25 AUG 1981 K51/2H 15/12

The perils of modernisation

By SUMANTA BANERJEE

THE International Institute of Management in the United States has issued a report which states that the Indian economy is in a state of stagnation and that the country is facing a serious crisis. The report, which is the result of a study conducted by the Institute over a period of several years, points out that the Indian economy is suffering from a number of serious problems, including a high rate of inflation, a large foreign debt, and a lack of investment in infrastructure and human resources. The report also notes that the Indian government has failed to implement effective economic reforms and that the country is in need of a comprehensive strategy to address these issues.

Joint pressure

The report states that the Indian government is under joint pressure from both the international community and the Indian people. The international community, including the World Bank and the International Monetary Fund, has been urging the Indian government to implement economic reforms and to reduce its foreign debt. At the same time, the Indian people are demanding better living standards and a more equitable distribution of resources. The report suggests that the Indian government should take a more proactive role in addressing these issues and should implement a series of reforms to stimulate economic growth and to improve the living standards of the Indian people.

Profit-oriented

During the 1970s and 80s, the Indian economy has become increasingly profit-oriented. This has led to a concentration of wealth in the hands of a few individuals and to a neglect of the needs of the poor. The report notes that the Indian government has failed to implement effective policies to address these issues and that the country is in need of a more equitable distribution of resources. The report suggests that the Indian government should take a more proactive role in addressing these issues and should implement a series of reforms to stimulate economic growth and to improve the living standards of the Indian people.

Controversy

The report also notes that the Indian government has failed to implement effective economic reforms and that the country is in need of a comprehensive strategy to address these issues. The report suggests that the Indian government should take a more proactive role in addressing these issues and should implement a series of reforms to stimulate economic growth and to improve the living standards of the Indian people.

Wordt vervolgd in de volgende nieuwsbrief...